ב"ה

אוצר השבת

ת"ת תורה ויראה דרבינו יואל מסאטמאר • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • פק"ק קרית יואל יצ"ו

כיתה ח' — שנת תשע"ב

פרשת חיי שרה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים: זאגט דער מדרש הדא הוא דכתיב יודע ה' ימי תמימים וצ"ב.

ענטפערט הגה"ק **רבי ר' יונתן אייבשיץ ז"ל** אז עס שטייט אין ספר **עמק המלך** אז די עקידה איז געווען יום כיפור, און די ריזן מענטשן זענען געקומען צו שרה, האט זי זיי געפרעגט צי זיי האבן געזעהן אברהם, האבן זיי געענטפערט אז זיי האבן געזעהן א זקן שטייט ביים הר המורי', און ער גרייט אן זיין זון צום שחט'ן, און נאך איידער זיי האבן איר געזאגט אז מ'האט אים נישט גע'שחט'ן איז זי נסתלק געווארן. קומט אויס אז שרה איז געשטארבן אום יום כיפור.

לכאורה איז שווער אויף דעם וואס רש"י זאגט **בת ק' כבת כ' לחטא**, ווייל חז"ל זאגן אז איינער שטארבט יום כיפור איז דאס א נישט גוטער סימן, ממילא אז שרה אמנו איז אוועק יוכ"פ ווייזט דאס ח"ו אז זי איז נישט געווען א צדיקת.

נאר די גמרא זאגט אז הקב"ה ממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחודש לחודש, און די צדיקים ווערן נפטר אינעם זעלבן טאג וואס זיי זענען געבוירן געווארן, ממילא קען מען זאגן אז שרה איז געבוירן יוכ"פ, און פון דעם וואס זי איז נפטר געווארן יוכ"פ איז גאר א ראי' אז זי איז יא געווען א צדיקת.

דאס זאגט דער מדרש **ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה**, זאגט רש"י אז פון דעם לערן איך ארויס אז זי האט נישט געהאט קיין עבירות, לכאורה ווערט שווער זי איז דאך געשטארבן יום כיפור, און דאס איז נישט קיין גוטער סימן, אויף דעם ענטפערט דער מדרש **יודע ה' ימי תמימים**, באמת איז זי יא געווען א צדיקת, און טאקע וועגן דעם איז זי נפטר געווארן יום כיפור, ווייל זי איז געבוירן אום יום כיפור, אזוי זענען אירע יארן **תמימים**.

*

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל: במדרש **בזכות המעשרות, שנאמר ויתן לו מעשר מכל** וצ"ב.

ענטפערט דער **באר מנחם** אז עס ידוע אז השי"ת פירט זיך מיט א מענטש מדה כנגד מדה, און אויב ער טוט לפנים משורת הדין, פירט זיך דער רבש"ע אויך מיט אים לפנים משורת הדין, און טוט מיט אים א נס אפילו חוץ לדרך הטבע.

גם זו לטובה

דער הייליגער **רבי ר' זושא זי"ע** פרעגט לכאורה ווי אזוי קען רש"י זאגן שני חיי שרה כולם שוים לטובה, ווען דער אמת איז דאך אז זי האט אזויפיל געליטן און אזוי שווער מיטגעמאכט ביטערע צרות איר גאנצן לעבן, נישט האבנדיג קיין קינדער, און זייענדיג נע ונד, זי איז עטליכע מאל געפאנגען געווארן ביי פרעה ואבימלך.

נאר דער פשט איז אז שרה אמנו האט כסדר געזאגט **גם זו לטובה**, אפילו ווען זי איז אריבער שווערע צייטן, זי האט געהאט צרות און יסורים, האט זי דאס מקבל געווען באהבה וואוסנדיג אז דאס איז דער רצון ה' און דאס איז פאר איר טובה וועגן, ממילא האט זי באמת נישט געשפירט קיין שום צרה און עגמת נפש פון די אלע שוועריגקייטן וואס זי איז אריבערגעגאנגען, דאס מיינט **כולם שוים לטובה.**

ביי אברהם אבינו זעהן מיר אז ער האט געגעבן מעשר אפילו פון זאכן וואס מ'איז נישט מחויב עפ"י הלכה, אזוי ווי עס שטייט **ויתן לו מעשר מכל**, פון יעדע זאך וואס ער האט נאר געהאט אפילו וואס מ'איז נישט מחויב עפ"י הלכה, ממילא איז געקומען מן הדין אז דער רבש"ע זאל אים באצאלן לפנים משורת הדין שלא כדרך הטבע.

דאס זאגט דער מדרש **וה' ברך את אברהם בכל**, אז ער האט געהאט א זון אויף דער עלטער שלא כדרך הטבע, פארוואס? ווייל **בזכות המעשרות שנאמר ויתן לו מעשר מכל**, ווייל אברהם אבינו האט זיך געפירט לפנים משורת הדין, איז אים געקומען דער שכר אויך לפנים משוה"ד.

*

ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב:

זאגט דער הייליגער **חתם סופר זי"ע** אז וויבאלד די קעמלען האבן געטרינקען די וואסער וואס רבקה האט אנגעשעפט האט אליעזר פארשטאנען אז רבקה איז די פאסיגע זיוג פאר יצחק, ווייל די הלכה איז אז א מציאה פון א קטן אדער קטנה באלאנגט פארן טאטן ממילא באלאנגט די וואסער וואס רבקה האט אנגעשעפט פאר בתואל. און ווען אליעזר מיט די קעמלען האבן געטרינקען איז עס געווען גזל, ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין רשות פון בתואל, נאר אליעזר איז געווען זיכער אז אויב רבקה איז טאקע די פאסיגע זיוג פאר יצחק, איז בתואל זיכער מסכים אז מ'זאל געבן וואסער פאר די קעמלען פון זיין צוקונפטיגער איידעם.

חכמינו ז"ל זאגן אז אפילו פאר בהמות פון צדיקים ברענגט נישט דער אייבערשטער קיין מכשול, ממילא האט אליעזר געוואוסט אז השי"ת וועט נישט צולאזן אז אברהם אבינו'ס אייזלען זאלן נהנה זיין פון גזל, ממילא האט ער זיך געמאכט א סימן אז אויב די קעמלען וועלן טרינקען פון בתואל'ס וואסער איז געדרונגען אז דער איז דער ריכטיגער זיווג מן השמים, ממילא איז דאס נישט קיין גזל.

דאס זאגט דער פסוק **ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות**, ממילא איז א סימן אז עס איז נישט געווען קיין גזל, ווייל דאס איז דער ריכטיגער זיווג, **ויקח האיש נזם זהב**, און ער האט געגעבן די מתנות פאר רבקה.